

Beste leden en sympathisanten,

Na de vele en omvangrijke ecologische rampen die de wereld teisterden in 2010 wordt ook dit jaar nu reeds overschaduwed door een ramp van formaat. We besteden dan ook ruim aandacht aan de gebeurtenissen in Fukushima en aan kernenergie in het algemeen.

Hoe groot de onmacht voor een individu ook kan zijn, nu is het echt wel de moment om over te schakelen naar een groenestroom producent (zie studie Greenpeace en Test Aankoop).

De gebeurtenissen in Japan weerhouden ons er niet van om lokaal actief en alert te zijn rond diverse lokale ecologische problemen.

Zo zette Ecofolie o.m. de geplande aanpassingen i.v.m. de metingen van de luchtkwaliteit op de agenda van de milieuraad. Tevens schreven we hierover een brief aan schepen Balthazar.

Sinds de publicatie van nieuwsbrief nr.9 is er weer een kalenderjaar verstreken en dat impliceert enige boekhoudkundige verplichtingen. We staan netto meer dan 1.000 € boven nul en zuinig als we zijn kunnen we zonder verdere inkomsten nog heel wat beleidsvoorstellen schrijven en nieuwsbrieven publiceren.

Slecht nieuws vanwege de administratie van de milieudienst van de Stad Gent. We zouden een aantal bewijsstukken ontbreken om in aanmerking te komen voor een (bescheiden) subsidie. Het is een oud zeer dat gemeenschapsgelden vaak gaan naar diegene met de meeste administratieve slagkracht. Pech voor kleinschalige, politiek ongebonden projecten, waar ook wij toe behoren. We gaan hier echter niet meer inkt aan verspillen en hopen dat de plooiën alsnog gladgestreken worden.

We nodigen u graag uit op onze leden- en sympathisantendag in de Sparrestraat 41 op zondag 19 juni vanaf 14u00 tot 20u00.

We plannen geen specifieke activiteit die dag, maar heten u graag welkom voor een babbel met een natje en een droogje.

Wie zich kandidaat wil stellen voor een bestuursfunctie laat ons dit a.u.b. tijdig weten. Zoals gebruikelijk ligt de boekhouding ook ter inzage voor onze leden.

Op vlak van ecodesign zullen er tevens creaties van Sun-Hee Beys te bewonderen zijn. Het is verbluffend hoe zij oude kledingstukken transformeert tot unieke creaties. Ook geïnteresseerde vrienden zijn van harte welkom!

We willen met Ecofolie graag een aantal bedenkingen formuleren bij het onlangs verschenen krantenartikel: 'Meer fijn stof in Gent' (De Gentenaar, 17 januari 2011).

Op verzoek van Ecofolie, en mede naar aanleiding van het artikel, werd dit onderwerp geagendeerd op de Minar van dinsdag 18 januari.

De huidige locatie van het meetpunt in het Baudelopark staat reeds jaren ter discussie bij meerdere milieuverenigingen en wakkere burgers. Sinds het herenigen van de twee parkhelften staat dit meetpunt ver van alle doorgaand verkeer en geniet het bovendien extra bescherming van het achterliggende schoolgebouw.

De piek die tijdens de Gentse Feesten ook in de metingen wordt waargenomen bevestigt ondermeer de optimale ligging gedurende de 355 overige dagen van het jaar.

We willen toch even benadrukken dat de Feesten met hun 1.300.000 bezoekers ook elders in de stad voor véél bijkomende emissies zorgen.

Gaat de Stad nu op zoek naar een 'ideaal' meetpunt opdat we de Europese norm zullen halen, of kiest de Stad ervoor om een reële meting van het werkelijke aanwezige fijn stof in kaart te brengen?

Daarom stelde Ecofolie voor om het aantal meetpunten in de Gent op te drijven. Overigens is dat geen overbodige luxe in een almaar groeiende stad met toenemende mobiliteit (één meetpunt per 80.000 inwoners):

1. Eén langs een drukke verkeersader waar ook bussen van de Lijn passeren.
2. Eén in een woongebied met lokaal verkeer.
3. Eén in een stadsparkje (Baudelopark?)

De Gentse Feesten moeten als vervuilende factor onderdeel van de metingen blijven uitmaken (minstens één van de 3 meetpunt in de Feestzone).

De gemiddelde waarde van de 3 meetpunten geeft dan een correctere benadering van de algemene luchtkwaliteit in Gent.

In hun nieuwsbrief van 20 januari konden we vaststellen dat ook het GMF zich in ons voorstel kan vinden.

De keuze is aan de Stad Gent en de VMM om de luchtkwaliteit op een correcte manier te meten, dan wel liever de goede leerling van de (Europese) klas te willen zijn. Administratieve duurzaamheid verandert immers niets aan de lucht die de Gentenaars inademen!

Wij hopen dan ook op een gezonde repliek van uwentwege.

Met vriendelijke groeten,

Stefaan Onghena

Steven Van Herck

Fukushima ook dichtbij

In Japan zullen ze het geweten hebben: een halve eeuw commerciële kernenergie geeft geen aanleiding tot feesten. Maar ook de rest van de wereld zal delen in de brokken, al is het momenteel nog moeilijk in te schatten hoe zwaar de aarde en haar bewoners getroffen zullen worden. Vooreerst is er de veel te geringe berichtgeving van de Japanse overheid. Het lijkt er steeds meer op dat het slechte nieuws druppelsgewijs wordt vrijgegeven. Het al of niet onder controle krijgen van de reactoren in Fukushima zal hoe dan ook een verpletterende impact hebben op de toekomst van de nucleaire sector (o.m. de aandelen Areva en RWE kregen dan ook een flinke dreun) alsook op de energieprijzen voor de eindverbruiker.

Overvloed aan elektrische stroom

Momenteel halen we slechts enkele procenten van onze mondiale energie uit kerncentrales. Voor ons land en onze zuiderburen, beiden toppers op vlak van nucleaire energie, gaat het echter om een vork tussen 52 en 75 procent. Ook onze gehele energiebehoefte per capita behoort tot de allerhoogste van de wereld. Hier is dus sprake van een ziekelijke energieverslaving. Alleen bestaan voor dit soort afhankelijkheid nog geen afkickcentra. Dat bleek des te meer in een debat op de Zevende Dag (20/03/2011) met vertegenwoordigers van de meeste partijen, waar energie **BESPAREN** niet eens ter sprake kwam. Niemand, ook Groen! en SP.a niet - beiden voor de sluiting van de oudste kerncentrales in 2015 - kregen dit woord over hun lippen (en gebruikten het ook niet als een argument om de sluiting deels mogelijk te maken). Voldoen aan een nog verder **TOENEMENDE** energiebehoefte (zie ook een recente studie van het Planbureau), dát was het centrale onderwerp in een (ogenschijnlijk verhit) 25 minuten durend debat. Van energie besparen was geen sprake! En waar zal o.m. de energie voor ons toekomstig elektrisch wagenpark vandaan komen? Extra besparingen op het huidige verbruik zullen dus noodzakelijk zijn om dit meerverbruik te compenseren. Momenteel hebben enkel kansarmen en wanbetalers een budgetmeter, maar het is niet irreëel dat we die in de toekomst allemaal zullen hebben, wegens te weinig beschikbare energie. (het smart grid systeem - een intelligente teller, nu in testfase - is daar een eerste potentiële aanzet toe, evenals het in Frankrijk decenniaoude 'contract rouge').

Water als achillespees

'Onze Europese centrales zijn niet onveiliger geworden door het ongeluk in Fukushima' las ik in één van de honderden artikels die sinds 11 maart gepubliceerd werden. Klopt wellicht, maar ze zijn er ook niet veiliger op geworden. De stresstests zullen het moeten bewijzen. Maar zullen de examinatoren echt onafhankelijk zijn?

Fukushima leerde ons het cruciale belang van beschikbaar water voor een kernreactor én het ononderbroken transport van dat water naar de reactoren en koelbaden. In Europa, en meer in het bijzonder in Frankrijk, staan de meeste centrales langs rivieren. Vele van deze reactoren kwamen in 2003 in moeilijkheden door de aanhoudende hittegolf. Deze langdurige bloedhete droogte leidde alleen al in Frankrijk tot 13.000 vroegtijdige overlijdens. Meerdere kerncentrales werden stilgelegd wegens te weinig beschikbaar koelwater en de toegelaten lozingstemperatuur van het koelwater voor andere centrales werd tijdelijk verhoogd, met de nodige schade aan de fauna en flora in die rivieren tot gevolg. Als maatregel voor deze 'ecocide' (Lees H.Welzer: De

Klimaatorlogen, 2009) investeerde Frankrijk massaal in airco's, om een massale sterfte van vooral bejaarden geen tweede keer te laten gebeuren. Ondertussen, nu 8 jaar later, is onder invloed van de klimaatverandering de hoeveelheid smeltwater van de gletsjers ook in Frankrijk verder afgenomen en zijn de neerslagpatronen nog steeds aan het wijzigen (steeds meer korte hevige en vernielende onweders waardoor de bodem nauwelijks water kan opnemen met langdurige droge periodes tussenin). Parallel is er in geheel Zuid-Europa, maar ook bij ons, een tendens van gestage verdroging. U leest het goed: kerncentrales zijn dus eigenlijk net als windmolens of zonnepanelen afhankelijk van de natuurelementen. Het zijn geen 'Untouchables' die ten alle tijde opgewassen zijn tegen alle natuurelementen.

Het sterk piekend stroomverbruik gedurende een hittegolf als gevolg van het exponentieel gebruik van o.m. airco's kan desastreus zijn voor kerncentrales. Temeer daar op zulke momenten de kans op een tekort aan beschikbaar (fris) koelwater zeer reëel is. De verdamping van rivierwater is op die momenten immers enorm. Voor zowel de exploitant als de gehele natie is het op die momenten een zeer lastige keuze om centrales al dan niet stil te leggen en bijgevolg zeer dure stroom uit het buitenland aan te schaffen. Een andere optie is blijven produceren om aan de interne vraag te voldoen en de limieten van het koelsysteem en/of het ecosysteem in de aanpalende rivier af te tasten. Een reactor koelen met (weinig beschikbaar) water van 25° C. of meer tijdens een hittegolf is niet te vergelijken met fris koelwater tijdens de winterperiode.

Fukushima is dus altijd een beetje dichtbij, of die nu zeebeving, aardbeving, tsunami, vulkaanuitbarsting, hittegolf, watersnood, waternood, grondverzakking, meteor, terroristische aanslag, menselijke fout, constructiefout, inschattingsfout, omgevingsincident, betonrot, metaalmoetheid, stroomonderbreking of een combinatie van deze of vele andere elementen heet.

Wat kost een kilowatt?

Kernenergie is goedkoop, maar dat is wel op voorwaarde dat we de eeuwenlange veilige opslag en eventuele ongelukken niet in rekening brengen. Welke prijs kan men zetten op ongeneeslijke zieken, kinderen die met afwijkingen geboren worden, vroegtijdig overlijdens en alle bijhorende morele last voor de naasten van die slachtoffers? En wat met besmette fauna en flora?

Ook de economische schade is niet te overzien. Tsjernobyl is nog steeds te mijden. Fukushima zal volgen als desolaat gebied, en die gecontamineerde vis, die raakt vroeg of laat toch in de voedselketen.

Transitie

Ons klaarmaken voor een echte groene energiemix zou nu bovenaan de agenda van de beleids mensen moeten staan. Gedaan met monopolisten te bevoordelen. Gedaan met steeds weer opnieuw onze energieverliezen te meten. Gedaan ook met kleinschalige particuliere projecten te dwarsbomen. Gedaan met leugens en fabels als zou kernenergie CO2 neutraal zijn (o.m. de bouw en latere ontmanteling van de centrale, de delving en het transport van uranium en afval vergen een hoeveelheid CO2).

Er is werk aan de winkel, véél werk, en als we blijven talmen om er aan te beginnen zullen nog meer Fukushima's volgen.